

דוד סותרת את הבגין שלה, ועל פן והרסתיו אקים.

שְׁהָרִי שִׁנְנוּ, כָּל זְמַן שָׁזָה מִתְחֻזֵּק - זֶה מִתְרַפֵּה. זֶה מְלֵא - וְזֶה חֶרֶב. וּמִפְּנֵי כֵן עַד הַיּוֹם הַזֶּה הוּא מְלֻכּוֹת הַרְשָׁעָה מִתְחֻזֵּקת. בַּיּוֹם הַזֶּה הוּא יִתְחֻזֵּק וְיִקָּים אוֹתָהּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזוֹ הַמְּלֻכּוֹת הַקְּדוּשָׁה. וְעַל זֶה וְהִרְסִיתִי אֶקָּים, וּבְנִיתִיהָ פִּימִי עוֹלָם, מֵה זֶה וּבְנִיתִיהָ פִּימִי עוֹלָם? הֲיִנּוּ שְׁכָתוּב (ישעיה ל) וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְגו'.

וְיָקָם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁפָּן. בְּמָה הַקָּים אוֹתוֹ? שְׁכָתוּב וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו, וַיִּתֵּן אוֹתָם הָעַמּוּדִים שִׁפְחָתָיו לְהַקָּים עֲלֵיהֶם וּלְסוּבֵב בָּהֶם אוֹתָם הַצִּירִים שֶׁל פְּתָחִים, מִשּׁוּם שְׁאוֹתָם הָעַמּוּדִים שִׁפְחָתֵיהֶם הֵם הָעַמִּידָה לְהַקָּיפִם. לְמָה וַיִּתֵּן? חֻזֵּק וְהַתְקִין אוֹתָם בְּכַחוֹ. בְּאוֹתָהּ שְׁעָה הוֹסְרוּ אוֹתָם הַתּוֹמְכִים הָאֲחֵרִים שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר.

בֹּא וְרָאָה, כְּתוּב (תהלים קלז) זָכַר ה' לְבִנֵי אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ. וְעַל כֵּן עֲתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַנּוֹת אֶת יְסוּדוֹתֶיהָ שֶׁל יְרוּשָׁלַם מִיְסוּדוֹת אֲחֵרִים שִׁישְׁלֻטוּ עַל הַכָּל, וּמִי הֵם? סְפִירִים, שְׁכָתוּב (ישעיה נד) וַיִּסְדְּתֶיךָ בְּסִפְרִים, שְׁאֵלוּ הֵם הַיְסוּדוֹת וְהַתּוֹמְכִים הַחֻזְקִים וְהַעֲלִיזִים שְׁאֵין בָּהֶם חִלְשָׁה בְּרֵאשׁוֹנָה.

מָה הַטַּעַם? כִּי הָאֲבָנִים הַרֵאשׁוֹנוֹת מֵאוֹתָם הַיְסוּדוֹת, יְכַלּוּ שְׁאֵר הָעַמִּים לְשִׁלֵּט עֲלֵיהֶם. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁאֵין בָּהֶם אוֹר עֲלִיּוֹן כְּרָאוּי. אֲבָל אֵלֶּה יֵהוּ מְאִירִים מִתּוֹךְ הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן וּמְשַׁקְעוֹת בְּתוֹךְ הַתְּהוֹמוֹת, שֶׁלֹּא יְכַלִּים לְשִׁלֵּט עֲלֵיהֶם. וְאֵלוּ הֵם הַסְּפִירִים שִׁיאִירוּ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, (ואם תאמר) מִשּׁוּם שְׁבִאוֹתוֹ

קְדִישָׁא אֲתֵרְפִי, וְסַפַּת דְּדוּד אֲסֵתִיר בְּנִינָא דִּילֵיהָ, וְעַל דָּא וְהִרְסִיתִי אֶקָּים.

דְּהָא תְּנִינָן, כָּל זְמַנָּא דְּהָא אֲתַקַּף, הָאִי אֲתֵרְפִי. דָּא מְלֵיא, וְדָא חֶרְבָּה. וּבְגִין כָּף, עַד הַהוּא יוֹמָא, מְלֻכּוֹ חִיִּיבָא יִתְקַף. בְּהַהוּא יוֹמָא, יִתְקַף וְיִקָּים לָהּ קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְהָאִי מְלֻכּוֹ קְדִישָׁא. וְעַל דָּא וְהִרְסִיתִי אֶקָּים. וּבְנִיתִיהָ פִּימִי עוֹלָם, מְאִי וּבְנִיתִיהָ פִּימִי עוֹלָם. הֲיִנּוּ דְכָתִיב, (ישעיה ל) וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְגו'.

וְיָקָם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁפָּן, (שמות לט) בְּמֵאֵי אוֹקִים לִיה. דְּכָתִיב וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו וַיְהִי אֵינוֹן סַמְכִין דְּתַחֲוִתִּיהָ, לְקִיּוּמָא עֲלֵיהּ, וּלְאַסְחָרָא בְּהוּ אֵינוֹן צִירִים דְּפִתְחִין. בְּגִין דְּאֵינוֹן סַמְכִין דְּתַחֲוִתִּיהּ, אֵינוֹן קִיּוּמָא לְאַסְחָרָא. אֲמֵאִי וַיִּתֵּן. אֲתַקִּיף וְאֲתַקִּין לוֹן בְּתוֹקְפוּי. בְּהַהִיא שְׁעָתָא אֲעִדּוּ אֵינוֹן סַמְכִין אֲחֵרְנִין דְּסִטְרָא אֲחֵרָא.

הָא חֲזִי, כְּתִיב (תהלים קלז) זָכַר יי' לְבִנֵי אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ. וְעַל דָּא זְמִין קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַבְנֵי יְסוּדֵי יְרוּשָׁלַם, מִיְסוּדֵין אֲחֵרְנִין, דִּישְׁלֻטוֹן עַל כָּלָא. וּמֵאֵן אֵינוֹן. סְפִירִין. דְּכָתִיב, (ישעיה נד) וַיִּסְדְּתֶיךָ בְּסִפְרִים, דְּאֵלִין אֵינוֹן יְסוּדֵין, וְסַמְכִין תְּקִיפִין וְעֲלֵאִין, דְּלִית לְהוּ חִלְשָׁה כְּקְדִמָּאִי.

מְאִי טַעַמָא. בְּגִין דְּאֲבָנִין (דף ר"מ ע"ב) קְדִמָּאִין מֵאֵינוֹן יְסוּדֵי, יְכַלּוּ שְׁאֵר עַמִּין לְמַשְׁלֵט עֲלֵיהּ. מְאִי טַעַמָא. בְּגִין דְּלִית בְּהוּ נְהִירוּ עֲלָאָה, כְּדָקָא יְאוֹת. אֲבָל אֵלִין, יְהוּן נְהִירִין מְגוּ נְהִירוּ עֲלָאָה, וּמְשַׁקְעָן גּוּ תְּהוּמֵי, דְּלֵא יְכַלִּין לְשִׁלֵּטָאָה עֲלֵיהּ. וְאֵלִין אֵינוֹן סְפִירִין, דִּינְהִירוֹן לְעִילָא וְתַתָּא. (ואי תימא) בְּגִין דְּבְּהַהוּא

זמן יתוסף אור עליון למעלה ולמטה.

ואם תאמר שאותם יסודות ראשונים יתבטלו, הרי כתוב (שם) הנה אנכי מרביץ בפרץ אבניך. מרביץ לתמן השבור. מה זה בפרץ? כמו שנאמר, (מלכים ב ט) ותשם בפרץ עיניה. יש אבנים שנקראות פרץ. מה הטעם של זה? אמר רבי אלעזר, סוד הוא, וסוד זה נתן לדעת לקוצרי השדה.

בא וראה, אותן אבנים של יסודות ציון וירושלים, חס ושלום ששלטו עליהם שאר העמים, ולא שרפו אותם ולא נשרפו, אלא כלם נגנזו, והקדוש ברוך הוא גנז אותם, וכל אותם יסודות הבית הקדוש נגנזו, ולא אבד מהם אפלו אחד. וכשיחזור הקדוש ברוך הוא ויקים את ירושלים על מקומה, אותם היסודות של האבנים הראשונות יחזרו למקומם ולא תשלט בהם עין אחרת (רעה), פרט לזמן שאדם יכחל את עינו באותו הפרץ וימלא את עיניו ממנו, ואז יראה את כל האבנים והיסודות של ירושלים מתקנים על מקומם, שלא שלטו בהם שאר העמים. וכל אותן אבנים יקרות האחרות, וכל אותם בניני האבנים, כלם עומדים על מקומם.

ואז, (ישעיה נב) פי עין בעין יראו בשוב ה' ציון. מה זה בשוב ה'? אלא כששלטו עליה שאר העמים, הקדוש ברוך הוא העלה אותה למעלה, ובאותו הזמן הוא יחזירנה למקומה, שכתוב (שם) בשוב ה' ציון. בשוב ה' ודאי.

ובא ראה, כל מה שנסתר מן העין ולא נתנה לעין רשות לשלט בו, לא תוכל לשלט בו העין, פרט

לאשר בכחילת העין בדברים ידועים. ומשום כך, הנה אנכי מרביץ בפרץ אבניך. ובא ראה, כל

זמנא, יתוסף נהירו עלאה, לעילא ותתא. ואי תימא אינון יסודי קדמאי, יתבטלון. הא כתיב (ישעיה נד) הנה אנכי מרביץ בפרץ אבניך. מרביץ לאתקנא תבירא. מאי בפרץ. כמה דאת אמר (מלכים ב ט) ותשם בפרץ עיניה. אבנים אית דאקרון פרץ. מאי טעמא האי. אמר רבי אלעזר רזא איהו, ורזא דא למחצדי חקלא אתיהיב למנדע.

תא חזי, אינון אבנין דיסודי ציון וירושלם, חס ושלום דשליטו עליהו שאר עמין, ולא אוקדו לון, ולא אתוקדון, אלא כלהו אתגניזו, וגניז לון קדשא בריך הוא, וכל אינון יסודי ביתא קדישא כלהו אתגניזו, ולא אתאבידו מנייהו אפילו חד. וכד יהדר קדשא בריך הוא ויוקים לה לירושלם על אתריה, אינון יסודי אבנין קדמאי, יהדרון לאתרייהו, ולא ישליט בהו עינא אחרא (נ"א בישא), בר בזמנא דיכחול בר נש עינוי בההוא פוכא, וימלי עיניה מניה, וכדין יחמי כל אבנין וכל יסודי ירושלם, מתקנן על אתרייהו, דלא שליטו בהו שאר עמין, וכל אינון אבנין יקרין אחרנין, וכל אינון בנייני אבנין, כלהו קיימי על קיומיהו.

וכדין (ישעיה נב) פי עין בעין יראו בשוב יי' ציון. מאי בשוב יי'. אלא כד שליטו עליה שאר עמין, קדשא בריך הוא סליק לה לעילא, ובההוא זמנא איהו יהדר לה לאתרה, דכתיב בשוב יי' ציון. בשוב יי' ודאי.

ותא חזי, כל מאן דאסתים מן עינא, ולא אתיהיב רשו לשלטאה ביה עינא, לא יכלין למשלט ביה עינא, בר בכחלא דעינא,

לאשר בכחילת העין בדברים ידועים. ומשום כך, הנה אנכי מרביץ בפרץ אבניך. ובא ראה, כל